

כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לו, שלום וישע רב לכבוד ידידי
האי גאון וגדול, מגדולי עמודי הכשרות בדורינו, כש"ת
רבי משה יהודא ליב לאנדא שליט"א
העומד על משמרת הקודש
רב אב"ד עיר התורה והחסידות בני ברק בארצה"ק תו"ב

אחר הושטת שרביט הכבוד אודיענו על קבלת מכתבו בדבר שאלת העופות אשר חדשים מקרוב באו הנקרא
ונפלאות נראיתי בדברי מעב"ת שליט"א שעומד בראש הר' ה' נכון ונישא עיר מלאה חכמים וסופרים, ועיניו כיונים ו
העיר ותושבי, ישמח מש"ה במתנת חלקו כאב"ד נאמן נושא את משא עבודת הקודש לפקח על עסקי מתא וצרכ
לעמוד בראש מערכת הכשרות בעיר גדולה לאלקים עם אלפי תושבים מיסודו של אביו הגה"צ זצ"ל, ומשם יתור ופינה
בני ישראל יראים ושלמים מדרקקים בכשרות בכל תפוצות ישראל, ועל של עכשיו ביותר אור כגבור חלציו ולקח קסת
במתניו לקנא קנאת ה' ולעמוד על המשמר כפי ראות עיניו בדת תורה הבהיר, ובמקום גדולת תורתו שם ענותנותו ש
על עמלו בטירחא דגופא וטירחא דגברא רבה דכוות' כדי לברר דברים ברורים כשמלה לאמיתתה של תורה ולהורות
ישראל הכשרים הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד לדעת את האסור ואת המותר, ואשרי הדור שהגדולים נג
בקטנים לברר דין אמת לאמיתתה של תורה להעמיד הדת על תילה מיד ולדורות לאחב"י מדרקקים בכשרות למחר
המהדרין.

הן בהיות השאלה נוגע גם לבית השחיטה פק"ק קרית יואל יצ"ו, אשר ממנו מספקים בשר עוף בשחיטה מהודרת ל
אלפים מאחב"י המדרקקים בכשרות פה ארה"ב יצ"ו, ישבנו כסאות למשפט עם שוחטים ותיקים וגדולי המורים הבק
היטב בליבון הלכתא ומציאות הדברים להבדיל בין הטחור והטמא, וגם לרבות עם מגדלי עופות ומומחים בענינים אלו ל
מציאות הדברים, והובא לפנינו העוף החדש 'בראקל' לפרוש הדברים כשמלה, ואין לו לדיין אלא מה שענינו רואות. ורא
בהם איך שהוא משונה בכל צורתו ומהותו מהתרנגולים אשר אנו רגילים בהם, הן בצבע החרטום (עי' דרכי תשובה סימן פ"ב ס
שהביא דברי הפוסקים שחרטום שחור הוי שינוי) ובצבע הרגלים (עי' שו"ת אבני צדק לק"ו הייטב לב וצללה"ה יו"ד סי' כט, ששינוי בצבע הרגלים
שינוי), הן בקולו שצועק בקול משונה יותר מתרנגולים הרגילים, והן בצבע הכרבות שלו שהוא משונה בצבעו ותוארו, וכ
כן הוא עוף יעופף שלא כהרגלו של תרנגול המצוי אצלנו ובפרט לפי גודלו.

כל זה ראיתי בעיני וכן העידו לפני כמה שוחטים מובהקים שעוף זה משונה בפרטים הללו מהעופות שהיו רגילים אצל
ובדור העבר, ובכגון דא כבר הורה זקן ק"ז מרן הגה"ק הרב חיים וצללה"ה (אבה"ע סי' פ"ב, ובעוד כמה תשובות) ששינוי כ
צריכה מסורה מיוחדת על עוף זה ואין למדין מתרנגול לתרנגול. וכה העלה בנו מרן הגה"ק משינאווא וצללה"ה (שו"ת
כ) בביאור לשון המחבר (יו"ד סי' פ"ב סעיף ב') שכ' 'ועוף טחור שנאכל במסורת והוא שיהי' דבר פשוט באותו מקום שזה ע
טהור' דנראה כוונתו שאם יבא עוף חדש שיהי' ג"כ בתמונה זו, רק שעוף כזה לא היה עוד מקודם באותו מקום אין המסור
של מין המצוי מועיל, עכתו"ד. וכן כ' גם במכתבו להרה"ק מהר"מ מרעעש זצ"ל בזה"ל, זה הכלל כל עוד שאינו שוה לעופ
שאנו אוכלין, הגם שדומין להם בתמונתו והשינוי מעט אין אנו רשאים לאכלן עד שיהי' ידיעה שנאכלין במקום שיש בני תור